

N O O M I R A P A C E

DIRECTED BY
NIKI CARO

CALLAS

CONTENT

ΜΙΛΑ

νέα ταινία ετοιμάζεται για τη ζωή της μεγάλης ντίβας.

Μια ακόμα ταινία θα επιχειρήσει να μεταφέρει στη μεγάλη οθόνη λίγη από τη λάμψη, το πάθος, το ταλέντο αλλά την επεισοδιακή προσωπική ζωή της Μαρίας Κάλλας. Έχοντας ήδη εμπνεύσει πλείστες κινηματογραφικές και τηλεοπτικές παραγωγές, η θρυλική τραγουδίστρια της όπερας θα ενσαρκωθεί αυτή τη φορά από τη Σουηδή ηθοποιό Νούμι Ραπάς, σε μια ταινία που θα εστιάζει στη θυελλώδη εικοσαετή σχέση της ντίβας με τον έλληνα κροίσο Αριστοτέλη Ωνάση.

Τη σκηνοθεσία της ταινίας, που θα έχει απλά τον τίτλο «Callas», έχει αναλάβει η Νεοζηλανδή σκηνοθέτιδα Νίκι Κάρο, γνωστή μέσα από τις ταινίες «Το σημάδι της φάλαινας» και «Άνιση μάχη» (με πρωταγωνίστρια τη Σαρλίζ Θέρον), η οποία υπογράφει και το σενάριο, βασισμένο στο βιογραφικό βιβλίο του Αλφόνσο Σινιορίνι «Too proud, too fragile».

«Αυτή η ταινία είναι για μια ασυνήθιστη γυναίκα της οποίας βαθύτερη επιθυμία ήταν να έχει μια συνηθισμένη ζωή με τον άντρα της επιλογής της», δήλωσε κατά τη διάρκεια της ανακοίνωσης του πρότζεκτ ο Γκουίντο Ντε Άντζελις, πρόεδρος του ιταλικού ομίλου Ντε Άντζελις, που βρίσκεται πίσω από την παραγωγή. «Η Κάλλας ήταν η “La Divina”, η θεά που απλά ήθελε να είναι μια κανονική γυναίκα αλλά συνειδητοποίησε ότι δεν μπορούσε».

Η Κάλλας, η γεννημένη στη Νέα Υόρκη ελληνίδα ντίβα και μία από τις σπουδαιότερες τραγουδίστριες της όπερας όλων των εποχών, ξεκίνησε τη σχέση της με τον Ωνάση το 1957, ενώ ήταν ακόμη παντρεμένη με τον Τζιοβάνι Μπατίστα Μενεγκίνι. Η σχέση υποθετικά τελείωσε το 1968, όταν ο επιχειρηματίας την άφησε για την Τζάκι Κένεντι, αλλά το ζευγάρι λέγεται πως συνέχισε να συναντιέται περιστασιακά για αρκετά χρόνια ακόμα. Η Κάλλας πέθανε το 1977 σε ηλικία 53 ετών από ανακοπή καρδιάς, ενώ ο Ωνάσης είχε πεθάνει δύο χρόνια νωρίτερα σε ηλικία 69 ετών.

Δεν είναι ακόμα γνωστό αν η ταινία της Κάρο θα θίξει και προηγούμενες περιόδους από την ταραχώδη ζωή της Κάλλας, η οποία είχε επηρεαστεί από μια εριστική σχέση με την καταπιεστική μητέρα της, μια δραματική απώλεια βάρους το 1953-54 και μια θρυλική αντιπαλότητα με την ιταλίδα σοπράνο Ρενάτα Τεμπάλντι στην αρχή των '50s.

Η τραγουδίστρια, επίσης, υπέφερε στα χέρια κριτικών εξοργισμένων από τη συμπεριφορά ντίβας που είχε. Το 1958 αποχώρησε ενώπιον του προέδρου της Ιταλικής Δημοκρατίας σε μία ταπεινωτική στιγμή κατά τη διάρκεια παράστασης στην Όπερα της Ρώμης, προκαλώντας σκάνδαλο. Οι γιατροί επιβεβαίωσαν ότι υπέφερε από βρογχίτιδα και τραχίτιδα και δεκατρία χρόνια αργότερα αποδείχτηκε πως ήταν λάθος του θιάσου που δεν είχε φροντίσει να έχει αντικαταστάτη. Αλλά τότε η καριέρα της Κάλλας είχε ήδη τελειώσει.

Αν και προσφέρει πλούσιο υλικό για μυθοπλασία, η ζωή της Μαρίας Κάλλας δεν

έχει ευτυχήσει ιδιαίτερα στις περισσότερες κινηματογραφικές μεταφορές, με την πλειονότητα των προσπαθειών να υποφέρουν από μια στείρα ακαδημαϊκή προσέγγιση, αδυνατώντας να απελευθερωθούν από μια σαπουνοπερατική παράθεση σκανδαλωδών γεγονότων από τη ζωή της. Η πιο πρόσφατη απόπειρα ήταν το «Κάλλας για πάντα» του ιταλού σκηνοθέτη Φράνκο Τζεφινέλι, μια αρκετά μυθιστορηματική εκδοχή για τους τελευταίους μήνες ζωής της τραγουδίστριας, με πρωταγωνίστρια τη Φανί Αρντάν. Πέρσι είχε γραφτεί πως η Μέριλ Στριπ θα υποδύοταν την ντίβα σε μια τηλεοπτική ταινία για το HBO, βασισμένη στο θεατρικό έργο του Τέρενς ΜακΝάλι «Master Class», σε σκηνοθεσία Μάικ Νίκολς. Ωστόσο το μέλλον αυτού του σχεδίου μοιάζει πλέον αβέβαιο μετά τον θάνατο του Νίκολς τον Νοέμβριο του 2014.

Ελπίζουμε η νέα αυτή παραγωγή να καταφέρει να δώσει μια ενδιαφέρουσα ανατροπή αντάξια της ηρωίδας της, ωστόσο τόσο η σκηνοθετιδα όσο και η πρωταγωνίστρια δεν έχουν μέχρι τώρα αποδείξει ότι είναι ικανές να κάνουν την υπέρβαση. Αν και έγινε διάσημη από την εξαιρετικά δυναμική ερμηνεία της ως Λίζμπετ Σαλάντερ στην πρωτότυπη σουηδική μεταφορά του δημοφιλούς αστυνομικού μυθιστορήματος του Στιγκ Λάρσον, «Το κορίτσι με το τατουάζ» (και τις δύο συνέχειές του), η Ραπάς δεν έδωσε αντίστοιχα δείγματα γραφής στους μετέπειτα χολιγουντιανούς ρόλους της σε ταινίες όπως το «Prometheus» του Ρίντλεϊ Σκοτ, το «Σέρλοκ Χόλμς: Το παιχνίδι των σκιών» και το «Passion» του Μπράιαν Ντε Πάλμα. Θα μπορέσει άραγε να αντέξει το βάρος ενός τόσο εμβληματικού χαρακτήρα;

Θανάσης Πατσαβός

Πηγή: tospirto.net